

त्रित आस्यः। पवमानः सोमः। गायत्री।

प्र सुवानो धारया तनेन्दुर्हिन्वानो अर्षति। रुजदृह्यो व्योजसा ॥ ९.०३४.०१

इन्दुः- क्लेदनकररसः। सुवानः- निष्पन्नः। हिन्वानः- प्रेर्यमाणः। तना- विस्तृतभावेन। प्र- प्रकर्षेण। अर्षति- गच्छति। ओजसा- तेजसा। दृह्य- दृढान्यावरणान्यपि। रुजत्- विश्लथयति ॥१॥

सुत इन्द्राय वायवे वरुणाय मरुद्भ्यः। सोमो अर्षति विष्णवे ॥ ९.०३४.०२

इन्द्राय- ईशनाधिदैवताय। वायवे- प्राणाय। वरुणाय- ऋताधिदैवताय। मरुद्भ्यः- प्राणविभागेभ्यः। विष्णवे- व्याप्तायान्तर्यामिणे दैवताय। सुतः- निष्पन्नः। सोमः- रसः। अर्षति- गच्छति ॥२॥

वृषाणं वृषभिर्यतं सुन्वन्ति सोममद्रिभिः। दुहन्ति शक्मना पयः ॥ ९.०३४.०३

वृषाणम्- वर्षकम्। वृषभिः- जीवोदकैः। यतम्- नियतम्। सोमम्- रसम्। अद्रिभिः- ग्रावभिः जडैः। सुन्वन्ति- निष्पादयन्ति। शक्मना- शोभनकर्मणा। पयः- सारम्। दुहन्ति ॥३॥

भुवत्त्रितस्य मर्ज्यो भुवदिन्द्राय मत्सरः। संप्रैरज्यते हरिः ॥ ९.०३४.०४

त्रितस्य- तीर्णतमस्य तिरस्कृताज्ञानस्य। मर्ज्यः- शोधितः। भुवत्- भवति। इन्द्राय- परमेश्वराय। मत्सरः- तृप्तिकरः। भुवत्- भवति। रूपैः- प्रतीकैः। हरिः- आकर्षकः सोमः। समज्यते- सम्यक् व्यज्यते ॥४॥

अभीमृतस्य विष्टपं दुहते पृश्निमातरः। चारुं प्रियतमं हविः ॥ ९.०३४.०५

अभि- आभिमुख्येन । ऋतस्य- प्रकृतिनियतिभूतसत्यस्य । विष्टपम्- सदनं । चारु- सुन्दरम् ।
प्रियतमम्- अतिशयेन प्रियम् । हविः- यज्ञहव्यभूतसोमम् । पृश्निमातरः- मरुतः प्राणविशेषाः ।
दुहते ॥५॥

समेनमहुता इमा गिरौ अर्षन्ति सस्रुतः । धेनूर्वाश्रो अवीवशत् ॥ ९.०३४.०६

एनम्- एतं सोमम् । सस्रुतः- सरन्तः । अहुताः- अकुटिलाः । इमाः- इमे । गिरः- मन्त्राः ।
अर्षन्ति- गच्छन्ति । वाश्रः- मन्त्रं शब्दयतः । धेनूः- चित्किरणान् । अवीवशत्- सोमः
कामयते ॥६॥